

MATERIAŁY LITURGICZNO -DUSZPASTERSKIE

XXVII OGÓLNOPOLSKI
TYDZIEŃ
ŚW. KRZYSZTOFA

*Uczniowie-misjonarze
światłem świata
na drogach*

— 19–26 LIPCA 2026 R. —

Spis zawartości:

1. Materiały liturgiczne	
1.1. Wprowadzenie do liturgii.....	3
1.2. Akt pokutny.....	3
1.3. Homilia.....	4
1.4. Modlitwa wiernych.....	6
1.5. Obrzęd błogosławieństwa kierowców i ich pojazdów.....	7
1.6. Modlitwa św. Jana Pawła II o Ducha Misyjnego.....	7
2. Materiały do duszpasterstwa drogi i misyjne	
2.1. Wszyscy jesteśmy uczniami-misjonarzami.....	8
2.2. Słowo Boże oświeca drogę.....	9
2.3. <i>Tam, gdzie nie ma dróg</i> – biskup-misjonarz w sercu Madagaskaru.....	11
2.4. Modlitwa misjonarzy za Dobroczyńców MIVA.....	16
3. Informacje o pomocy MIVA Polska misjonarzom	
3.1. MIVA Polska polskim misjonarzom w 2025 roku – podsumowanie pomocy.....	17
3.2. Raport wpłat wg diecezji z <i>Akcji św. Krzysztof 2025</i>	18
3.3. Wybrane podziękowania od misjonarzy.....	19
3.4. Lista bieżących próśb od misjonarzy o pomoc na środki transportu.....	22

**Publikacja przygotowana przez MIVA Polska
do użytku wewnętrznego
Redakcja: ks. Jerzy Kraśnicki
Współpraca i opracowanie: Mateusz Sigiel**

MIVA Polska

ul. Byszewska 1, skr. poczt.112, 03-729 Warszawa
tel.: +48 22 678 59 83; e-mail: biuro@miva.pl
nr Konta: PeKaO SA I/O Warszawa 69-1240-1037-1111-0000-0691-6802
www.miva.pl, www.facebook.com/MIVAPolska

MATERIAŁY LITURGICZNE

na XXVII Ogólnopolski Tydzień św. Krzysztofa
(z parafialnym błogosławieństwem kierowców i poświęceniem pojazdów)

Wprowadzenie do liturgii

Gromadzimy się jako wspólnota uczniów Chrystusa, aby słuchać Słowa Bożego i karmić się największym darem jakim jest Eucharystia. Bóg pragnie ofiarować wszystkim skarb Królestwa Bożego, który jednak musimy odkryć. Jezus Chrystus dodaje nam otuchy, że pomimo przeszkód Królestwo Boże w świecie rośnie, ponieważ pochodzi z dobrego ziarna. Przeżywamy obecnie Tydzień św. Krzysztofa pod hasłem: „Uczeń-misjonarz światłem świata na drogach”. Jako uczniowie-misjonarze jesteśmy zaproszeni, by nieść Chrystusa innym – także w codziennych podróżach, w naszej kulturze jazdy, odpowiedzialności i życzliwości wobec innych uczestników ruchu. Otaczamy dziś modlitwą wszystkich kierowców, także misjonarzy, wypraszając wszystkim bezpieczne podróże, aby szczęśliwie docierali do celu. Dziękujemy też za Bożą pomoc i opiekę w podróżach i wspieramy misjonarzy w zdobywaniu środków transportu. Niech ta Eucharystia umocni nas, abyśmy, kierując się mądrością zaczerpniętą z Ewangelii byli światłem na drogach naszego życia.

Akt pokuty

Uznajmy przed Bogiem nasze grzechy, prosząc o miłosierdzie – szczególnie za to, co oddala nas od bycia światłem dla innych. W szczególny sposób przepraszajmy dziś dobrego Boga za grzechy kierowców i uczestników ruchu na drogach:

- za brak cierpliwości, złość i agresję – w życiu i na drogach,
- za lekceważenie zasad bezpieczeństwa oraz narażanie życia własnego i innych,
- za egoizm, pośpiech i brak wrażliwości na potrzeby bliźnich,
- za lekkomyślność i brawurę oraz jazdę pod wpływem alkoholu czy środków odurzających
- za brak wdzięczności za Bożą opiekę w podróżach i codzienności.

(chwila ciszy)

Panie Jezu, który uczysz nas cierpliwości i dobroci wobec innych – **zmiłuj się nad nami.**

Chryste, który posyłasz nas jako uczniów-misjonarzy do świata – **zmiłuj się nad nami.**

Panie Jezu, który jesteś światłem na naszych drogach – **zmiłuj się nad nami.**

Homilia – XXVII Ogólnopolski Tydzień św. Krzysztofa 2026

Drodzy bracia i siostry w Chrystusie!

Okres urlopów i wakacji służy poszukiwaniu, poznawaniu i odkrywaniu piękna przyrody, niezwykłych krajobrazów oraz miejsc związanych z historią. To czas sprzyjający, aby bez pośpiechu odwiedzać miejsca święte i sanktuaria, w których możemy zatrzymać się na modlitwę, „wziąć duchowy oddech” i odczuć bliskość Boga. Wymaga to jednak pewnego trudu i wysiłku, pokonywania nieraz wielu kilometrów dróg, czasem odbywania wielogodzinnych podróży różnymi środkami lokomocji.

W tym właśnie czasie przeżywamy w Polsce - z inicjatywy MIVA Polska - Tydzień św. Krzysztofa, w którym wspieramy naszą modlitwą wszystkich kierowców i uczestników ruchu drogowego. Jednocześnie wyrażamy naszą solidarność z polskimi misjonarzami przekazując naszą pomoc na misyjne środki transportu. Towarzyszy nam w tym hasło: „Uczniowie – misjonarze światłem świata na drogach”, które przypomina nam, że jako kierujący pojazdami czy podróżni powinniśmy wносить światło Ewangelii wszędzie tam, dokąd zaprowadzą nas drogi. Pomaga nam w tym Słowo Boże, które jest światłem oświecającym drogi naszego życia.

16. Niedziela Zw. Rok A: *Jezus mówi w dzisiejszej Ewangelii, że w świecie dobro rośnie obok zła – pszenica obok chwastu. Tak samo dzieje się w naszej codzienności i także na drogach, gdzie spotykamy się z życzliwością, taktem i kulturą ludzi, ale też obojętnością, niecierpliwością, a nawet agresją. Uczeń Chrystusa ma być cierpliwy, nie odpowiada złem na zło. Ma być jak dobre ziarno zasiane przez Boga, które rośnie i w odpowiednim czasie przynosi plon. Z kolei przypowieść o ziarnku gorczycy mówi nam, że nawet małe dobro może przynieść wielkie owoce. Jeden gest cierpliwości na drodze, życzliwy uśmiech, okazana pomoc drugiemu człowiekowi, kultura jazdy czy modlitwa przed podróżą mogą stać się świadectwem wiary i zacząć większego dobra. Tak też dzieje się, gdy przekazujemy wsparcie na pojazdy misyjne – nasze grosze za szczęśliwe kilometry. Dzięki tym pojazdom misjonarze mogą nieść ludziom Chrystusa, rozsiewać dobre ziarno Ewangelii słowem i czynem. My zaś sami stajemy się w ten sposób uczestnikami misji Kościoła i światłem Chrystusa na drogach świata.*

17. Niedziela Zw. Rok A: *Dziś Pan Jezus w Ewangelii mówi o skarbie ukrytym w roli i o drogocennej perle. Tym największym skarbem jest Boże Królestwo, które przynosi Jezus Chrystus. Tym skarbem jest nasza wiara. Zdobycie tego skarbu wymaga jednak wysiłku, determinacji a czasem ofiary i poświęcenia. Widzimy to w postawie rolnika i kupca z przypowieści, Mają oni też inną ważną cechę: umiejętność odróżniania tego, co naprawdę cenne, od tego, co jest tylko pozorem wartości. Świat często proponuje nam różne „świecidełka” albo „tombak”, które wydają się atrakcyjne, ale są bez wartości i nie dają prawdziwego szczęścia. Dlatego król Salomon nie prosił Boga ani o zdrowie, długie życie czy bogactwa, lecz o dar mądrości, o umiejętność rozróżniania dobra od zła.*

Człowiek, który odnalazł skarb wiary, poznał jej wartość i piękno, nie zatrzyma tego skarbu dla siebie, ale będzie się dzielił swoim odkryciem i promieniował tym skarbem i Bożym pięknem, gdziekolwiek będzie, w swoich postawach wobec innych, także w swoim sposobie korzystania z pojazdów. Gdy wspieramy misjonarzy modlitwą i ofiarą, nie tylko okazujemy im naszą solidarną pomoc, ale pomagamy innym odkryć skarb wiary i Ewangelii.

Umiłowani! Jesteśmy zaproszeni, aby w codziennym życiu i także na drogach stawać się świadkami Bożego Królestwa, świadkami tych wartości, których uczy Jezus Chrystus. „Człowiek naszych czasów – mówił św. Paweł VI Papież - chętniej słucha świadków aniżeli nauczycieli; a jeśli słucha nauczycieli, to dlatego, że są świadkami.” (EN 41).

Słuchając Bożego Słowa winniśmy jako uczniowie Chrystusa pytać samych siebie, by konfrontować swoje życie z nauką Ewangelii: O co tak naprawdę najbardziej zabiegam w moim życiu? Co uważam za najważniejszą wartość? Czy cenię swoją wiarę, sakramenty, szczególnie Eucharystię? Czy rozumiem wartość Kościoła? Gdy naszą wiarę cenimy, gdy nie jest nam ona ciężącym balastem albo jedynie niewiele znaczącym dodatkiem do naszego życia czy też jedynie rodzajem zwyczaju albo tradycji, dopiero wtedy możliwe jest, aby być światłem w dzisiejszym świecie.

Sens bycia chrześcijaninem nie kończy się na zabieganiu tylko o swoje własne zbawienie. Jako uczniowie Chrystusa nie możemy ulec samozadowoleniu. Nie możemy dać się uśpić i zapomnieć, że mamy także innych prowadzić do Chrystusa, że mamy innym niejako Chrystusa zanieść i pomóc odkryć miłość Boga, którą Chrystus nam objawił. Wynika to przede wszystkim z nakazu misyjnego: „Idźcie na cały świat i nauczajcie wszystkie narody”.

Tak wielkie rzesze ludzi w dzisiejszym świecie nie poznało jeszcze naprawdę Chrystusa. Do tego potrzebni są ludzie o sercach przepelnionych wiarą i miłością Bożą, gotowi udać się nawet na krańce świata. Jesteśmy wdzięczni Panu Bogu za dar ponad 1600 misjonarzy i misjonek z naszej Ojczyzny, posłanych przez Kościół w Polsce. Posługują oni w prawie 100 krajach świata. Ich zaangażowanie, poświęcenie dla drugiego człowieka, wrażliwość na ludzkie potrzeby, zasługują na podziw i uznanie. Oni jednak nie oczekują i nie szukają naszego podziwu. Zamiast podziwu i uznania winniśmy im towarzyszyć naszą modlitwą i konkretnym wsparciem, aby dzieło ewangelizacji świata, którego pragnął Jezus Chrystus, mogło się rozwijać.

W Tygodniu Św. Krzysztofa, co roku, słyszymy o *Akcji św. Krzysztof – 1 grosz za 1 kilometr na środki transportu dla misjonarzy*. To apel skierowany szczególnie do wszystkich kierowców i użytkowników dróg oraz ich rodzin, aby podziękować Panu Bogu za błogostawieństwo i opiekę w podróżach, za wszystkie szczęśliwie przejechane kilometry w duchu tej wdzięczności i ofiarować swój dar na pojazdy dla misjonarzy. Tego rodzaju pomocy misjonarze bardzo potrzebują, by docierać do ludzi i służyć ludziom. MIVA Polska – misyjne stowarzyszenie na rzecz środków transportu powołane przez Konferencję Episkopatu Polski, otrzymuje rocznie ponad 100 próśb od polskich misjonarzy z całego świata o wsparcie. To dzięki ofiarom składanym przy okazji poświęcenia pojazdów i błogostawieństwa kierowców oraz wsparcia indywidualnych

Darczyńców ta pomoc jest możliwa. W roku ubiegłym 2025 zakupionych zostało łącznie 1112 różnych pojazdów na misje w ramach 130 projektów w 36 krajach świata. W tej liczbie znalazło się 70 samochodów, kilkadziesiąt motocykli, kilka łodzi motorowych, setki rowerów dla katechistów oraz uczniów w Afryce, a także wózków dla niepełnosprawnych, busy do szkół misyjnych, 2 ambulanse. Dzięki tym pojazdom misjonarze pomnażają dobro i rozsiewają dobre ziarno Słowa Bożego, a Boże Królestwo rośnie.

Drodzy w Panu!

Starajmy się odkrywać skarb naszej wiary. Pomagajmy również innym w odnalezieniu tego skarbu poprzez naszą modlitwę i świadectwo codziennego życia. Dziękując zaś Panu Bogu za szczęśliwe kilometry naszych podróży ofiarujemy z serca swój dar na pojazdy misyjne, aby dzięki posłudze misjonarzy jak najwięcej ludzi na całym świecie mogło poznać dobroć i miłość Boga. Amen

Ks. Jerzy Kraśnicki, dyr. MIVA Polska

Modlitwa Wiernych

Jako uczniowie–misjonarze jesteśmy powołani, aby być światłem świata na drogach naszego życia i podróżowania. Za wstawiennictwem św. Krzysztofa powierzmy Panu Bogu nasze prośby z ufnością, że On nas będzie prowadził i umacniał w dawaniu świadectwa.

1. Módlmy się za Kościół święty, aby jako wspólnota uczniów–misjonarzy był światłem dla świata i głosił Ewangelię z odwagą. *Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.*
2. Módlmy się za misjonarzy, aby dzięki wsparciu wiernych mogli docierać do wszystkich potrzebujących i nieść im światło Chrystusa. *Ciebie prosimy...*
3. Módlmy się za kierowców, podróżujących i wszystkich uczestników ruchu drogowego, aby byli odpowiedzialni, życzliwi i stawali się świadkami dobra na drogach. *Ciebie prosimy...*
4. Módlmy się za ofiary wypadków drogowych oraz ich rodziny, aby Bóg obdarzył ich pokojem i dał im nadzieję życia wiecznego. *Ciebie prosimy...*
5. Módlmy się za wszystkich wspierających dzieła misyjne, szczególnie inicjatywę „1 grosz za 1 kilometr”, aby ich ofiarność przynosiła obfite owoce wiary. *Ciebie prosimy...*
6. Módlmy się za nas samych, aby słowo Boże wzrastało w nas jak ziarno i przemieniało nasze życie, czyniąc nas światłem dla innych. *Ciebie prosimy...*

Boże, nasz Ojciec, Ty jesteś dobry i łaskawy, wysłuchaj naszych prośb i spraw, abyśmy jako Twoi uczniowie nieśli światło Chrystusa wszystkim, których spotykamy na drogach życia. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

MODLITWY I MATERIAŁY

DO DUSZPASTERSTWA KIEROWCÓW

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO KIEROWCÓW I ICH POJAZDÓW

- **Wspomożenie nasze w Imieniu Pana.**

Który stworzył niebo i ziemię.

- **Pan z wami.**

I z duchem twoim.

Boże, który mocą swojego słowa stworzyłeś cały wszechświat i dałeś człowiekowi władzę nad całym stworzeniem oraz moc doskonalenia świata według zamysłów Twojej woli; spraw, aby pojazdy, dzieło Twoje i pracy ludzkiej, dzięki Twemu błogosławieństwu służyły dla dobra człowieka, jego pracy i wypoczynku.

Za wstawiennictwem Matki Niepokalanej i św. Krzysztofa, patrona kierowców i podróżujących, ustrzeż Panie wszystkich, którzy będą korzystali z tych pojazdów, od wszelkich nieszczęść duszy i ciała, aby bezpiecznie mogli dojechać do wyznaczonego celu. Niech zebrani tu kierowcy i ich pojazdy będą pobłogosławione dla Twojej chwały i pożytku ludzkiego w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. *Amen.*

Modlitwa św. Jana Pawła II o Ducha Misyjnego

Panie Jezu, który niegdyś wezwałeś pierwszych uczniów, aby stali się rybakami ludzi, niech także i dziś rozbrzmiewa Twoje łagodne wezwanie "Pójdź za Mną!". Udziel chłopcom i dziewczętom tej łaski, by radośnie odpowiedzieli na Twój głos!

Wspieraj w apostołskim trudzie naszych biskupów, kapłanów i osoby konsekrowane. Obdarz wytrwałością seminarzystów i wszystkich tych, którzy realizują swój ideał życiowy w pełnym oddaniu się Twojej służbie. Rozbudź w naszych wspólnotach zapał misyjny. Poślij, o Panie, robotników na swoje żniwo i nie pozwól, by brak pasterzy, misjonarzy i tych, którzy poświęcają życie sprawie Ewangelii, doprowadził ludzkość do zguby. Amen.

Akt zawierzenia kierowców Matce Bożej

Nasza Jasnogórska Matko, Pani i Królowo! Dziś pod Twoją obronę i płaszcz Twojej opieki uciekają się polscy kierowcy i użytkownicy dróg w naszej Ojczyźnie.

Zawieramy Ci, Matko, ich wszystkich, aby na trasach swojego pielgrzymowania zachowali mądrość Twojego widzenia ludzkich spraw, aby zawsze chronili i pomagali, aby okazywali szacunek i życzliwość wobec wszystkich spotkanych na drodze, aby tworzyli kulturę bezpieczeństwa na naszych drogach, aby kierowali się miłością na drodze.

Zawieramy Ci, Matko, tych, którzy troszczą się o bezpieczeństwo na naszych drogach. Błogosław ich trud i poświęcenie oraz szlachetne przedsięwzięcia dla poprawy bezpieczeństwa na drogach.

Zawieramy Ci, Najświętsza Maryjo, wszystkich misjonarzy i misjonarki oraz ich podróże po drogach i bezdrożach świata. Prowadź ich, Matko Niebieska, bezpiecznie po misyjnych ścieżkach i oddalaj od nich niebezpieczeństwa.

Pragniemy także wynagradzać szczerą i ufną modlitwą za tych kierowców, którzy spowodowali cierpienia i śmierć na drogach.

Przyjmij, Matko, nasze pokorne zawierzenie i nasze oddanie się Tobie w opiekę. Ty, która wydałaś na świat Jezusa Chrystusa, pomóż nam nieść Jezusa innym ludziom, szczególnie tym, którzy Go jeszcze nie znają. Pani Jasnogórska, wspomagaj nas na naszych drogach! Bądź nam zawsze Opiekunką i Orędowniczką, abyśmy z Twoją pomocą zawsze bezpiecznie docierali do celu naszych podróży i ostatecznie osiągnęli nasz cel – Dom Ojca w Niebie. Amen.

MATERIAŁY DUSZPASTERSKIE

Wszyscy jesteśmy uczniami-misjonarzami

(Z Adhortacji Apostolskiej Papieża Franciszka „Evangelii Gaudium”)

119. W każdym ochrzczonego, od pierwszego do ostatniego, działa uświęcająca moc Ducha, skłaniająca do ewangelizowania. Lud Boży jest święty dzięki temu namaszczeniu, czyniącym go nieomylnym «in credendo». Oznacza to, że gdy wierzy, nie błądzi, nawet jeśli nie znajduje słów do wyrażenia swojej wiary. Duch kieruje nim w prawdzie i prowadzi go do zbawienia [96]. Jako wyraz swej tajemnicy miłości do ludzkości, Bóg obdarza całość wiernych instynktem wiary – *sensus fidei* – pomagającym im w rozeznawaniu, co rzeczywiście pochodzi od Boga. Obecność Ducha zapewnia chrześcijanom pewną tożsamość z rzeczywistością Bożą oraz mądrością pozwalającą im pojmować tę rzeczywistość intuicyjnie, chociaż nie dysponują odpowiednimi narzędziami, by ją wyrazić precyzyjnie.

120. Na mocy otrzymanego Chrztu, każdy członek Ludu Bożego stał się uczniem misjonarzem (por. Mt 28, 19). Każdy ochrzczonego, niezależnie od swojej funkcji w Kościele i stopnia pouczenia w swojej wierze, jest aktywnym podmiotem ewangelizacji i byłoby rzeczą niestosowną myśleć o schemacie ewangelizacji realizowanym przez kwalifikowanych pracowników, podczas gdy reszta ludu wiernego byłaby tylko odbiorcą ich działań. Nowa ewangelizacja powinna zakładać nowy protagonizm każdego z

ochrzczonych. To przekonanie przybiera formę apelu skierowanego do każdego chrześcijanina, by nikt nie wyrzekł się swojego udziału w ewangelizacji, ponieważ jeśli ktoś rzeczywiście doświadczył miłości Boga, który go zbawia, nie potrzebuje wiele czasu, by zacząć Go głosić, nie może oczekiwać, aby udzielono mu wiele lekcji lub długich instrukcji. Każdy chrześcijanin jest misjonarzem w takiej mierze, w jakiej spotkał się z miłością Boga w Chrystusie Jezusie. Nie mówmy już więcej, że jesteśmy «uczniami» i «misjonarzami», ale zawsze, że jesteśmy «uczniami-misjonarzami». Jeśli nie jesteśmy przekonani, popatrzmy na pierwszych uczniów, którzy natychmiast po doświadczeniu spojrzenia Jezusa, szli głosić Go pełni radości: «Znaleźliśmy Mesjasza» (J 1, 41). Samarytanka, tuż po zakończeniu swego dialogu z Jezusem, stała się misjonarką, i wielu Samarytan uwierzyło w Jezusa «dzięki słowu kobiety» (J 4, 39). Również św. Paweł, po swoim spotkaniu z Jezusem Chrystusem, «zaraz zaczął głosić w synagogach, że Jezus jest Synem Bożym» (Dz 9, 20). A my na co czekamy?

121. Oczywiście, że wszyscy jesteśmy wezwani, by wzrastać jako ewangelizatorzy. Jednocześnie starajmy się o lepszą formację, o pogłębienie naszej miłości i jaśniejsze świadectwo Ewangelii. W tym sensie wszyscy powinniśmy pozwolić, by inni ewangelizowali nas nieustannie. Nie oznacza to jednak, że mamy wyrzec się misji ewangelizacyjnej, ale raczej że mamy znaleźć sposób głoszenia Jezusa odpowiadający sytuacji, w jakiej się znajdujemy. W każdym wypadku wszyscy jesteśmy wezwani do ofiarowania innym wyraźnego świadectwa o zbawczej miłości Pana, który niezależnie od naszych niedoskonałości ofiaruje nam swoją bliskość, swoje Słowo, swoją moc, i nadaje sens naszemu życiu. Serce twoje wie, że życie nie jest takie samo bez Niego, dlatego to co odkryłeś, to co pomaga ci żyć i co daje ci nadzieję, powinieneś przekazywać innym. Nasza niedoskonałość nie powinna stanowić wymówki. Przeciwnie, misja stanowi stały bodziec, aby nie godzić się z przeciętnością i stale wzrastać. Świadectwo wiary, do złożenia którego każdy chrześcijanin jest wezwany, zakłada stwierdzenie podobne do słów św. Pawła: «Nie [mówię], że już [to] osiągnąłem i już się stałem doskonały, lecz pędzę, abym też [to] zdobył, [...] pędzę ku wyznaczonej mecie» (Flp 3, 12. 14).

Słowo Boże oświeca drogę

(Z dokumentu Papieskiej Rady ds. Migrantów i Podróżnych: *Duszpasterska troska o użytkowników drogi*, 2007)

10. Z chrześcijańskiego zaangażowania w miejscach transportu drogowego i kolejowego, które nazywamy Duszpasterstwem Drogi, rodzi się obowiązek zarysowania i promowania odpowiedniego i korespondującego z nim wyrazu „duchowości”, zakorzenionej w Słowie Bożym. Taka duchowość, wychodząc z doświadczenia transportu drogowego i kolejowego, rzuca konieczne światło by nadać znaczenie całemu życiu. Współczesny fenomen mobilności powinien być doświadczany przez chrześcijan, poprzez praktykowanie teologicznych i kardynalnych cnót. Dla wierzących, droga staje się też ścieżką ku świętości.

Wzmianki ze Starego Testamentu

11. Biblia zawiera nieustanną wędrówkę i migrację. Patriarchowie, Abraham (Rdz 12: 4-10), Izaak (Rdz 26:1,17,22), Jakub (Rdz 29:1; 31:21; 46:1-7), Józef (Rdz 37:28) wiedli wędrówne życie. Kiedy ich

potomkowie stali się wielkim ludem, Mojżesz wyprowadził ich z Egiptu (Wj 12:41), przechodząc przez Morze Czerwone (Wj 14) i wędrując przez pustynię (Wj 15:22).

12. W pełnym ryzyka i tragedii doświadczeniu mobilności, Lud Boży jest zawsze wspierany szczególną opieką Jahwe (zob. Wj 13:21). Powtarzająca się niewierność Izraelitów wobec Przymierza, będzie prowadzić w późniejszym czasie do daleko bardziej smutnej wędrówki, przesiedlenia do Babilonu (2 Krl 24:15). Po długich latach wygnania, wierność Boga objawiła się w dekrete Cyrusa, który otworzył możliwość do radosnej powrotnej podróży do Ziemi Obiecanej (zob. 2 Krn 36:22-23; Ps 126[125]).

13. Psalmista (Ps 107 [106]:7 wskazuje na „prostą drogę”, na którą prowadzi Pan, podczas gdy prorok Izajasz wzywa do przygotowania drogi Panu (Iz 40:3). Znaczenie, jakie Biblia nadaje tematowi wędrowania – podróżowania – także wyraźnie wyłania się z faktu, że termin „droga” jest używany jako metafora, by wskazać na różnego rodzaju ludzkie zachowania. Pismo Św. nawołuje do wyboru „prostych dróg”, „niewstępowania na drogę grzeszników” (Ps 1:1), i do kroczenia drogami Pana (Pwt 8:6; 10:12; 19:9).

Wzmianki w Nowym Testamencie

14. Nowy Testament zawiera liczne odniesienia do podróżowania i bycia w drodze, jak te, odbywane przez Maryję i Józefa przed narodzeniem Jezusa, nieustanne wędrówki Jezusa podczas jego publicznego życia czy podróże Apostołów. Ewangelisci przedstawiają życie Jezusa jak nieustanną wędrówkę. Przechodził On przez miasta i wioski głosząc Ewangelię i lecząc „wszystkie choroby i słabości” (Mt 9:35), podczas gdy długi fragment Ewangelii według św. Łukasza (Łk 9:51 -19:41) opowiada nam o Panu, będącym w drodze do Jerozolimy, gdzie miał doprowadzić „exodus” do pełni (Łk 9:31).

15. Również przypowieści zawierają w sobie wędrówki i podróże, tak jak w przypowieści o Miłosiernym Samarytaninie, którą wprost można odnieść do Duszpasterstwa Drogi (Łk 10:29-37), a także przypowieść o Synu Marnotrawnym, który wyrusza „w dalekie strony” (Łk 15:13) a potem wraca do Ojca (Łk 15: 13-20). Przypominamy też sobie człowieka, który „udał się w daleką podróż” i powierzył swoją własność swoim sługom (Mt 25:14-30).

16. Jezus wysłał też swoich uczniów na drogi. Rzeczywiście, wysłał ich po dwóch, żeby głosili Dobrą Nowinę o Królestwie (Mk 6:6-13), zaś w Ewangelii św. Łukasza misja siedemdziesięciu dwóch uczniów sugeruje powszechne przedłużenie późniejszego posłania, które uczynił w sposób jednoznaczny Zmartwychwstały Chrystus wysyłając Apostołów i mówiąc: „Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu” (Mk 16:15; Mt 28:19; Łk 24:47). Będą oni świadkami „w Jerozolimie, w całej Judei i Samarii i aż po krańce ziemi” (Dz 1:8). Powszechna misja pociągnie za sobą niezliczone podróże, jak poświadczają to Dzieje Apostolskie, podejmowane przez Piotra (Dz 9:32-11:2) i Pawła (Dz 13:4 - 14:28; 15:36-28;16).

17. Ogólnie, Biblia przedstawia nam sytuację ludzkiej mobilności, która niesie ze sobą wiele ryzyka, trudności, ale też i satysfakcji, i potwierdza jej łączność z Bożym planem zbawienia. Stąd też możemy patrzeć na podróżowanie nie tylko jako fizyczne przemieszczanie się z jednego miejsca na drugie, ale także w jego duchowym wymiarze, przez fakt, że ono sprawia, iż ludzie spotykają się ze sobą, przez co przyczynia się do realizacji Bożego planu miłości.

Tam, gdzie nie ma dróg – biskup-misjonarz w sercu Madagaskaru

Wywiad z Bp. Markiem Ochlakiem OMI, Ordynariuszem diecezji Fenoarivo Atsinanana na Madagaskarze

MS: Przez ponad 25 lat pracował Ojciec na misjach na Madagaskarze jako kapłan-zakonnik ze Zgromadzenia Oblatów Maryi Niepokalanej, później posługiwał w Polsce, a następnie Kościół ponownie posłał Ojca, ale już w innej roli – jako biskupa – na tę Czerwoną Wyspę. Jak Ojciec przeżył ten powrót? Czy znał Ojciec już wcześniej ten region nowego przeznaczenia?

Bp M. Ochlak: Jako Misjonarz Oblat Maryi Niepokalanej, wyjechałem na Madagaskar w 1995 roku i myślałem, że tam już zostaną do końca życia. Jednak jako zakonnik, byłem posłuszny prowincjałowi i w 2021 roku wróciłem do Polski, aby posługiwać jako dyrektor Prokury Misyjnej, a następnie w roku 2023 współbracia mnie wybrali na prowincjała. Zawsze starałem się być posłuszny przełożonym i Kościołowi i 17 kwietnia 2025 roku zostałem, ostatnim biskupem, mianowanym przez Papieża Franciszka. Sam powrót był wielką radością, a nominacja biskupia wielkim wyzwaniem!

Przez ponad 15 lat posługiwałem w diecezji, a następnie archidiecezji Tamatave, jako misjonarz, kapelan Apostolatu Morza i jako proboszcz parafii Notre Dame de Lourdes, tak więc znałem troszkę diecezję Fenoarivo Atsinanana, choć bywałem tam tylko kilka razy. Byłem jednak na konsekracji pierwszego tamtejszego biskupa, a obecnego Kardynała Arcybiskupa Desire Tsarahazana. Zapisano mi się to w pamięci, bo trwały te święcenia ponad 7 godzin! Dlatego moje święcenia biskupie były w Polsce i trwały o wiele krócej.

MS: W jednym ze swoich tekstów wspominał Ojciec, że przez sześć lat odwiedzał pieszo prawie siedemdziesiąt wiossek w buszu – jak wyglądały tamte wędrówki? Co w nich było najtrudniejsze?

Bp M. Ochlak: To były najpiękniejsze czasy mojego misjonarskiego życia, pracowałem jako misjonarz w pięknej misji Marolambo. To była piękna i wielka misja, ponad 200 wspólnot chrześcijańskich, do których w większości dochodziliśmy pieszo. Nie było dróg dla samochodów a nawet dla motorów. Odchodziliśmy pieszo, nawet do 100 kilometrów. Nasze tourne (wyprawy misyjne) trwały nawet do trzech tygodni. To było trudne, ale wspierała z tego względu, że ludzie nas przyjmowali w sposób bardzo gościnny i dawali to co mieli najlepsze. Trudna była świadomość, że jeśli się zachoruje na poważną chorobę to właściwie nie było ratunku. Ale Opatrzność Boża czuwała nad nami. Na tych wyprawach byliśmy „lekarzami”, nosiliśmy leki i wiele razy ratowaliśmy życie ludziom w buszu, którzy nie mieli i nie mają dostępu do opieki zdrowotnej. Właściwie nie pamięta się trudności, bo było wiele radości i doświadczaliśmy dużo dobroci ludzkiej!

MS: Jako biskup diecezji Fenoarivo Atsinanana przyjął Ojciec motto „Adveniat Regnum Tuum” (Przyjdź Królestwo Twoje). Dlaczego takie motto?

Bp M. Ochlak: Sam się zastanawiam!? Ale jak się zgodziłem na przyjęcie tej służebnej posługi, to już wiedziałem, że mottem będzie „Ho tonga anie ny Fanjakanao”. To taki dar od Ducha Świętego, który chciał mi powiedzieć co mam robić. Budować Królestwo Boże tu na Ziemi Malgasy, która ukochałem i przyjąłem jako moją drugą Ojczyznę.

MS: Diecezja, w której Ksiądz Biskup jest pasterzem, obejmuje 14 parafii i setki wspólnot rozsianych w buszu. Jak rozległe jest jej terytorium? Jaki są największe wyzwania? Jakie priorytety duszpasterskie stawia sobie Ojciec jako Biskup diecezji na najbliższy czas i w ogóle w swoim stylu posługiwania?

Bp M. Ochlak: Diecezja jest dość duża i rozciąga się wzdłuż Oceanu Indyjskiego od wschodniej części wyspy. Długość to może być ok 300 kilometrów i ok 100 kilometrów jej szerokość. Drogi są w większości trudne i ciężkie do podróżowania. Na szczęście można korzystać z transportu wodnego, płynąc oceanem i rzekami.

Właśnie dużym wezwaniem są podróże. Bardzo męczą i są niebezpieczne. Było też wiele wypadków śmiertelnych na oceanie. Stan statków pasażerskich pozostawia wiele do życzenia, a mniejsze łódki często są przeładowane. Podobnie jest z transportem drogowym. Stan pojazdów jest katastrofalny, nie ma profesjonalnych wizyt technicznych i każdy chce zarobić, a więc pakuje pasażerów ja śledzie w beczce!

Priorytety? To praca z ubogimi. Budowanie i organizowanie szkół, szpitali, centrów profesjonalnych dla dziewczyn i chłopców. Pomoc więźniom, chorym, niepełnosprawnym. Wyzwań jest bardzo wiele! Oczywiście naszym zadaniem bazowym to głoszenie Ewangelii, katecheza, sakramenty. Uczenie ludzi Miłości do Boga i do bliźnich.

MS: Posługa misjonarska, posługa pasterska nie odbywa się w próżni, ale wśród konkretnych ludzi, będących w określonej sytuacji materialnej, ludzi żyjących w obrębie konkretnej kultury, języka, zwyczajów. Kim są ludzie, wśród których Ojciec podejmuje posługę biskupią? Jakie wyzwania rodzi ten kontekst?

Bp M. Ochlak: Ludzie, do których posłany jest biskup misyjny, to nie tylko chrześcijanie. Większość z nich to animiści, którzy wyznają religie tradycyjne. Są też muzułmanie i wyznawcy różnych sekt na bazie protestanckiej. Są też ludzie obojętni religijnie. Do wszystkich tych grup docieramy przez organizowanie szkół, szpitali, różnych akcji charytatywnych, pomoc ubogim, starszym, więźniom czy chorym. Nie patrzymy wtedy na przynależność religijną czy etniczną, ale patrzymy na potrzebę chwili w jakiej ci ludzie się znajdują. To jest nasze wyzwanie i podejście iście chrześcijańskie. To też forma ewangelizacji, bo wielu takich ludzi, po doświadczeniu ze światem chrześcijańskim proszą o chrzest.

MS: Posługa biskupa wymaga współpracowników. Ilu kapłanów ma diecezja Fenoarivo Antsinanana? Czy ta liczba jest wystarczająca? Czy są to kapłani miejscowi czy też misjonarze z innych krajów? Czy macie kandydatów do kapłaństwa pochodzący z miejscowych wspólnot?

Bp M. Ochlak: W diecezji mam ponad 60 księży i 5 diakonów. Oczywiście potrzeby są bardzo duże. Panu Bogu dziękuję, bo mam ponad 50 kleryków, mamy też 25 chłopaków w niższym seminarium i dużo młodzieży męskiej interesuje się służbą dla Kościoła. Powołania są z naszych misji, a więc to świadczy o dobrej pracy i świadectwie jakie dają księża w diecezji.

Z misjonarzy, z poza Madagaskaru, to jest jeden misjonarz Spirytyn z Filipin i biskup z Polski. Reszta to Malgasze.

MS: W realiach Madagaskaru kilkaset kilometrów to czasem wiele godzin jazdy. Jak przeżywa Ojciec te długie i często trudne i nużące podróże? – Czy takie podróże dają sposobność do wznoszenia myśli ku górze? Czy mogą one być także czasem modlitwy?

Bp M. Ochlak: Realia drogowe Madagaskaru są bardzo trudne i ryzykowne. Drogi krajowe są straszne, a o powiatowych i wioskowych to lepiej nie wspominać. Jest wiele wypadków śmiertelnych. Samochody mają nawet po 40 lat (sławne Nissany), nie są serwisowane i każdy naprawia na swój domowy sposób.

Od kilku lat jest niepisany nakaz, aby każdy biskup miał kierowcę. Ja odziedziczyłem kierowcę po poprzednim biskupie i nie chcę go zwalniać. Ale często prowadzę sam, bo bardzo to lubię. Ale na długie trasy zabieram kierowcę, nawet dla bezpieczeństwa. Widzę w tym mądrość episkopatu.

Czas podróży to okazja do wielu form modlitwy. Różaniec, Koronka, Brewiarz czy słuchanie Słowa Bożego. Jak jest Internet, to naprawdę nie tracimy czasu. Modlimy się za innych kierowców i za tych wszystkich, którzy zamieniają kilometry na złotówki, abyśmy nie jeździli gratami na misyjnych szlakach!

MS: Czy zdarza się w warunkach malgaskich, że z powodu cyklonu lub zniszczonych dróg w czasie pory deszczowej nie można dotrzeć do swoich wiernych? Jak przeżywa to wtedy Pasterz diecezji?

Bp M. Ochlak: Myślę, że każdy biskup i misjonarz planuje swoje programy i często w porze deszczowej realizuje inne programy. Zdarza się, że w drodze samochód wymaga naprawy i wtedy trzeba szukać dobrego rozwiązania. Może to zająć czasem kilka dni! Trzeba uzbroić się w cierpliwość. To nie Europa! Ale w tym wszystkim towarzyszy nam św. Krzysztof i Boża Opatrzność, a Maryjka spogląda na nas łaskawym, matczynym okiem.

MS: Dlaczego w warunkach tej diecezji solidny samochód terenowy to nie luksus, lecz narzędzie, z pomocą którego także biskup może wypełniać swoją posługę wobec powierzonych mu wiernych?

Bp M. Ochlak: Solidny samochód, to bezpieczeństwo dla misjonarzy i dla tych, którzy korzystają z naszych środków lokomocji. Znamy wiele przypadków, gdzie misjonarze ginęli w wypadkach, ponieważ stan samochodów pozostawiał wiele do życzenia. Nie starczało pieniędzy na zmianę opon czy na porządny przegląd pojazdu. Mamy świadomość, że jeśli dostajemy wsparcie w postaci nowego pojazdu, to zmniejszamy ryzyko zagrożenia życia dla siebie i dla innych. Dlatego nasza wdzięczność jest wielka, dla tych, którzy nas rozumieją i dzielą się z nami tymi groszami za przebyte kilometry! Jesteście dla nas gwarancją bezpieczeństwa, przez waszą modlitwę i wsparcie materialne! Bóg Zapłać!

MS: Świeccy współpracownicy w młodych Kościołach są istotną parafii i małych wspólnot. Kim dla Ojca są katechiści, którzy często pieszo pokonują wiele kilometrów, by przekazywać wiarę? Co czuje Ojciec, widząc katechetę idącego kilkanaście kilometrów w deszczu lub upale, by dotrzeć do wspólnoty?

Bp M. Ochlak: To są prawdziwi świeccy misjonarze, którzy podczas nieobecności misjonarza, prowadzą wspólnotę chrześcijańską i przygotowują ją do sakramentów oraz prowadzą formację biblijną. Razem z katechistami przemierzałem pieszo setki kilometrów i widziałem ich misjonarskie zaangażowanie. To są wzorcowi wolontariusze. Swój pot i zmęczenie ofiarują dla Boga i miejscowej wspólnoty. Każdy gest wdzięczności z naszej strony odbierają jako wielkie wyróżnienie i gratyfikację za ich ofiarną służbę.

MS: W diecezji Fenoarivo Antsinanana potrzeba dziś 165 rowerów dla katechistów, o które zwrócił się Ojciec do MIVA Polska. Czy to wsparcie może być impulsem do większego zaangażowania w ewangelizacji w buszu?

Bp M. Ochlak: To właśnie podziękowanie i wdzięczność za ich posługę, a jednocześnie narzędzie do ich codziennej pracy, aby z większą radością docierali do swoich wspólnot chrześcijańskich. To na pewno będzie ich dopingowało! To piękna inicjatywa, za którą bardzo dziękuję – MIVA POLSKA – i tym

wszystkim, którzy się w te akcje angażują całym sercem! Na rowerze niesiemy Dobrą Nowinę szybciej niż idąc pieszo!

MS: Patrząc na lata posługi misyjnej – jak Ojciec postrzega pomoc MIVA Polska? Czy to jest pomoc czysto techniczna, czy można w niej dostrzec coś więcej?

Bp M. Ochlak: Patrząc na Waszą działalność, ośmielam się powiedzieć, że oprócz aspektu technicznego, jest też aspekt duchowy i ewangelizacyjny! Ludzie nie tylko ofiarują grosze za kilometry, ale na pewno modlą się za misjonarzy. Druga strona medalu, to misjonarze podczas swoich misyjnych wypraw modlą się za ofiarodawców, zwłaszcza za kierowców. Ja to czynię, kiedy odmawiam różaniec czy koronkę! Mówię też chrześcijanom o Was, którzy obraliście szczególny model pomocy ewangelizacyjnej. To naprawdę działa!

MS: Co chciałby Ksiądz Biskup powiedzieć kierowcom w Polsce, którzy włączają się w akcję „1 grosz za 1 kilometr szczęśliwej jazdy na środki transportu dla misjonarzy”?

Bp M. Ochlak: Na pewno podziękowanie i dla nas wszystkich kierowców – bezpiecznej jazdy, ze św. Krzysztofem! To jest piękna inicjatywa i tym samym wspólnie stajemy się jedną wielką rodziną misjonarską i wspólnie głosimy Ewangelię na krańcach świata! Zapraszamy innych aby dołączyli do tej wielkiej, misyjno-motoryzacyjnej rodziny!

Dziękuję za dotację na samochód do mojej diecezji Fenoarivo Atsinanana, dziękuję za możliwość uzyskania rowerów dla katechistów i liczę, że kiedyś wspólnie zrealizujemy projekt na 25 osobową łódkę, aby moi chrześcijanie mogli się przemieszczać, na spotkania związane z życiem lokalnego Kościoła! Bóg Zapłać!

W tych misyjnych zmaganiach, niech nam towarzyszy pasterskie błogosławieństwo +++

Rozmawiał: Mateusz Sigiel

„Światłem świata na drogach”

Apel Jasnogórski –25 Ogólnopolska Pielgrzymka Kierowców na Jasną Górę - 08.05.2026 - rozważanie wygłoszone przez ks. Jerzego Kraśnickiego, dyr. MIVA Polska

Nasza Matko i Królowo z Jasnej Góry! Majowa Pani!

Tu na Jasnej Górze, jak w żadnym innym miejscu w naszej Ojczyźnie, ogniskuje się tak wiele spraw z naszej polskiej codzienności i życia Kościoła w Polsce i na świecie. Wśród tych niezliczonych spraw są też sprawy kierowców i użytkowników dróg oraz ich rodzin, które przynosi tu rokrocznie Ogólnopolska Pielgrzymka Kierowców. Obecna Jubileuszowa XXV Pielgrzymka przybywa tutaj pod hasłem „Światłem świata na drogach”. Organizuje ją co roku misyjne stowarzyszenie MIVA Polska wraz z OO. Paulinami i Krajowym Duszpasterstwem Kierowców.

Nasza Jasnogórska Matko!

Dziś w szczególny sposób spoglądamy na Ciebie, Maryjo, jako Matkę Dobrej Drogi, bo Dobrą Drogą jest Twój Syn, a nasz Pan Jezus Chrystus, na którego Ty nam zawsze wskazujesz ze swojego cudownego jasnogórskiego wizerunku. On jest też Światłością świata, która oświeca nasze ziemskie drogi i zaprasza nas, abyśmy podążali za tym światłem i sami stawali się światłem dla innych w naszej codzienności.

Gdy w 2002 roku została zainicjowana przez MIVA Pielgrzymka Kierowców na Jasną Górę bezpieczeństwo na polskich drogach było w opłakanym stanie. Tylko w roku 2000 miało miejsce w Polsce ponad 57 tys. wypadków drogowych, w których zginęło prawie 6.300 osób, a ponad 71 tys. zostało rannych. Po 25 latach sytuacja wygląda zupełnie inaczej. W roku ubiegłym 2025 wypadków było prawie 3 razy mniej niż w roku 2000, zabitych 4 razy mniej, a rannych 3 razy mniej niż wówczas, chociaż w tym zwielokrotniła się liczba pojazdów na drogach. Wtedy też było zaledwie 425 km tras szybkiego ruchu i autostrad, dziś mamy ich ponad 5.500 km.

Dziś warto ii trzeba podziękować Panu Bogu za ten ogrom wysiłku tak wielu grup, instytucji różnego szczebla oraz indywidualnych ludzi na rzecz poprawy bezpieczeństwa na polskich drogach. Nie należy też pomijać duchowego i modlitewnego wysiłku poprzez który mamy udział w tym dziele. Czy jednak możemy zatrzymać się i zadowolić względnie dobrym istniejącym stanem i dobrym trendem? Gdy obecnie na polskich drogach każdego dnia traci życie ciągle przeciętnie 4 – 5 osób, czy mamy ustawać w wysiłkach, by chronić życie ludzi, by uczyć i zachęcać do odpowiedzialnego korzystania z naszych pojazdów i poszanowania zasad bezpieczeństwa na drogach?! Gdy przybywa na drogach tzw. niechronionych użytkowników dróg, szczególnie motocyklistów, rowerzystów i użytkowników hulajnóg, jakże potrzebne jest zachowywanie przez wszystkich większej ostrożności i rozważności! Obok wielu działań edukacyjnych ważny cenny jest również przykład starszych i doświadczonych kierowców, przykład rodziców wobec dzieci w przekazywaniu zasad kultury jazdy i życzliwości na drogach! W ten sposób możemy stawać się dla innych światłem na drogach. (Warto przypomnieć Dekalog Kierowcy).

Maryjo Matko Niosąca Chrystusa!

W Pielgrzymce Kierowców, razem z MIVA Polska – która od 2000 roku działa przy Komisji Episkopatu Polski ds. Misji - przed Twój wizerunek przybywają również reprezentanci świata misyjnego, spośród ponad 1600 wszystkich polskich misjonarzy i misjonek, posługujących w 99 krajach świata. Oni są niosącymi światło Ewangelii nie tylko poprzez głoszone słowo, ale poprzez swoje życie nasycone Bogiem, a także liczne dzieła i inicjatywy służące drugiemu człowiekowi, szczególnie będącemu w ciężkim położeniu. Ich obecność tutaj jest wyrazem wdzięczności za środki transportu do swojej posługi misyjnej, które otrzymują dzięki MIVA Polska. Włączają się oni w modlitwę za swoich Darczyńców, szczególnie za Kierowców i ich rodziny, którzy biorą udział w akcji 1 grosz za 1 kilometr szczęśliwej jazdy na misyjne środki transportu. Tylko w roku ubiegłym 2025 zostało zakupionych 1112 różnych pojazdów na misje do 34 krajów świata. Wśród nich 71 różnego rodzaju samochodów, w tym 2 ambulanse do szpitali misyjnych i autobus do integracyjnej szkoły w Bomie w DR Konga, 28 motocykli dla misjonarzy i katechistów, setki rowerów dla katechistów i uczniów i nauczycieli m.in. na Madagaskarze. Na Amazonii misjonarze otrzymali 2 łodzie motorowe, a dla osób potrzebujących z niepełnosprawnościami zostało zakupionych 749 wózków inwalidzkich – „nowe nogi” tzw. Promieni Miłosierdzia w 19 krajach świata. Misjonarze dziś dziękują za wszystkich, którzy „podróżują z misją” i składają swój dar na pojazdy misyjne. Oni wiedzą najlepiej, że bez tych pojazdów, tak wielu ludzi byłoby pozbawionych Mszy św. i

wielorakiej pomocy. Wielu chorych nie miałoby ratunku, wiele dzieci nie przyszłoby bezpiecznie na świat, wielu nie miałoby szans na żadną edukację.

Maryjo, nasza Matko Niebieska!

Spójrz swoim matczynym okiem na wszystkich podróżujących i kierowców. Niech ich drogi będą obrazem i znakiem drogi, która prowadzi do ostatecznego celu. Ucz ich poczucia odpowiedzialności i życzliwości wobec innych, aby byli światłem dla innych. Bądź z także misjonarzami i misjonarkami w ich trudach i poświęceniu, w ich podróżach po trudnych drogach i bezdrożach. Amen

Modlitwa misjonarzy za Dobroczyńców MIVA

(odmówiona na Jasnej Górze dn. 8 maja 2026)

Przed Twoim cudownym wizerunkiem, Najświętsza Maryjo, stajemy my polscy misjonarze i misjonarki obecni na Jubileuszowej - XXV Ogólnopolskiej Pielgrzymce Kierowców. Reprezentujemy grono 1617 wszystkich polskich misjonarzy i misjonek posługujących w 99 krajach świata, na pięciu kontynentach. Stojąc przed Twoim Obliczem, Jasnogórska Pani, składamy naszą misjonarską wdzięczność za dzieło MIVA Polska, które od już ponad ćwierć wieku działa przy Komisji Episkopatu Polski ds. Misji i służy misjonarzom w imieniu Kościoła w Polsce. Dziękujemy za wszystkich, którzy tworzą to dzieło, a zwłaszcza za ogromną liczbę Darczyńców tego dzieła. Dzięki temu otrzymujemy tak konieczną pomoc do naszej pracy ewangelizacyjnej oraz do dzieł przez nas prowadzonych na rzecz najbardziej potrzebujących.

Dziękujemy za wszystkie zakupione z pomocą MIVA pojazdy: za samochody terenowe i osobowe, za ambulanse i busy, motocykle i rowery, szczególnie dla katechistów na misjach i dla uczniów w Afryce, za łodzie i silniki do łodzi oraz barki rzeczne, traktory i pojazdy śnieżne, za wózki dla niepełnosprawnych, a nawet zwierzęta pociągowe i wozy.

Nasza misyjna praca wymaga różnych środków transportu. Musimy często być w drodze, żebyśmy mogli wypełniać misję głoszenia Ewangelii, do której zostaliśmy posłani przez Kościół.

Przez Twoje, Maryjo, matczyne dłonie, pragniemy złożyć Panu Bogu i Tobie Matko nasza, dziękczynienie za wszystkich, którzy wspierają na wiele sposobów misjonarzy i dzięki którym mamy do dyspozycji pojazdy. Boże, błogosław wszystkim kierowcom i ich rodzinom, którzy dziękując za szczęśliwe podróże w myśl Akcji 1 grosz za 1 kilometr pomagają w zakupie środków transportu dla polskich misjonarzy. Prosimy Cię, Maryjo, otaczaj ich swoją Matczyną opieką. Niech podróżując pod drogach będą świadkami Ewangelii Twojego Syna. Niech także nasza misyjna modlitwa, w każdą pierwszą sobotę miesiąca będzie wyrazem misjonarskiej wdzięczności wobec wszystkich Dobroczyńców i Współpracowników misji i dzieła MIVA, szczególnie Kierowców w naszej Ojczyźnie.

Maryjo Najświętsza, Jasnogórska Pani. Wspomagaj nas misjonarzy! Niech nie gaśnie w nas ewangeliczny zapał i entuzjazm. Ochroniaj nas i broń przed niebezpieczeństwami podczas podróży po drogach i bezdrożach, przez dżunglę, busz czy sawannę, przez góry i po pustyniach, na szlakach wodnych czy po wiecznej zmarzlinie.

Maryjo, Królowo Apostołów, Maryjo niosąca Chrystusa, otaczaj opieką dzieło MIVA, błogosław wszystkim Dobroczyńcom, bądź nam niebieską Opiekunką na drogach życia i podróżowania. Amen

Pomoc MIVA Polska w 2025 roku

Rok 2025 był dla MIVA Polska wyjątkowy – organizacja obchodziła jubileusz 25-lecia działalności. Był to czas podsumowań i wdzięczności wobec Darczyńców, misjonarzy oraz wspólnot parafialnych i diecezjalnych, które przez lata wspierały misyjne dzieło pomocy. Ćwierć wieku działalności pokazuje, jak ważne są środki transportu na misjach. W ciągu 25 lat zrealizowano 1525 projektów misyjnych, przekazując blisko 1000 samochodów, w tym 25 ambulansów, 40 busów i minibusów, 400 motocykli, ponad 3500 rowerów oraz ponad 2300 wózków inwalidzkich. Zakupiono także łodzie motorowe, silniki do łodzi, skutery śnieżne i wiele innych pojazdów. Łączna wartość wsparcia wyniosła prawie 60 mln zł.

W 2025 roku pomoc nadal trafiała do miejsc oddalonych i wykluczonych komunikacyjnie, wspierając pracę duszpasterską, medyczną, edukacyjną i społeczną. Szczególną rolę odegrały parafie i diecezje, organizujące zbiórki oraz akcje wspierające zakup pojazdów i modlące się za misjonarzy.

W 2025 roku MIVA Polska
zrealizowała **130** projektów w **34** krajach świata,
zostało zakupionych **1112** pojazdów.

Pojazdy w liczbach oraz ich rodzaje w 2025 roku

- 61 samochodów osobowych i terenowych;
- 7 minibusów;
- 1 autobus 29-osobowy do szkoły integracyjnej w DR Konga;
- 2 ambulanse: do parafialnego Centrum Zdrowia w San Ramon w Boliwii oraz do szpitala im. Matki Zbawiciela w Kolwezi w DR Konga (dzięki akcji „Misyjny Ambulans – Ratujemy Życie”);
- 23 motocykle (8 - dla misjonarzy, 15 - dla katechistów i liderów pastoralnych);
- 110 rowerów dla katechistów i liderów pastoralnych (akcja „uCZYNEK WIARY”);
- 157 rowerów dla uczniów oraz nauczycieli (akcja „Bliżej do szkoły w Afryce”);
- 2 łodzie z silnikiem;
- 749 wózków inwalidzkich tzw. „Promienie Miłosierdzia” - edycja „Anioł Nadziei”.

Łączna suma przekazana: 1.731.237 Euro
Wartość całkowita projektów: 2.722.232 Euro

RAPORT WPŁAT z diecezji z Akcji św. Krzysztof - 1 gr za 1 km

	2024	2025
ARCHIDIECEZJA BIAŁOSTOCKA	139 477,79 zł	168 691,70 zł
ARCHIDIECEZJA CZĘSTOCHOWSKA	132 943,50 zł	151 234,19 zł
ARCHIDIECEZJA GDAŃSKA	44 204,00 zł	46 843,73 zł
ARCHIDIECEZJA GNIEŹNIEŃSKA	115 964,32 zł	119 522,25 zł
ARCHIDIECEZJA KATOWICKA	227 511,51 zł	263 200,53 zł
ARCHIDIECEZJA KRAKOWSKA	581 167,39 zł	600 147,10 zł
ARCHIDIECEZJA LUBELSKA	71 437,00 zł	65 554,60 zł
ARCHIDIECEZJA ŁÓDZKA	74 425,09 zł	83 114,99 zł
ARCHIDIECEZJA POZNAŃSKA	282 325,42 zł	263 183,23 zł
ARCHIDIECEZJA PRZEMYSKA	111 100,00 zł	123 234,05 zł
ARCHIDIECEZJA SZCZECIŃSKO-KAM.	67 341,19 zł	84 326,03 zł
ARCHIDIECEZJA WARMIŃSKA	52 725,09 zł	57 981,08 zł
ARCHIDIECEZJA WARSZAWSKA	29 370,80 zł	32 921,32 zł
ARCHIDIECEZJA WROCŁAWSKA	127 011,70 zł	136 060,96 zł
DIECEZJA BIELSKO-ŻYWIECKA	254 649,98 zł	280 079,66 zł
DIECEZJA BYDGOSKA	56 089,23 zł	49 954,81 zł
DIECEZJA DROHICZYŃSKA	28 869,60 zł	46 709,39 zł
DIECEZJA ELBLĄSKA	26 950,55 zł	28 143,50 zł
DIECEZJA EŁCKA	77 674,88 zł	85 440,44 zł
DIECEZJA GLIWICKA	85 774,13 zł	74 173,66 zł
DIECEZJA KALISKA	126 028,02 zł	128 973,20 zł
DIECEZJA KIELECKA	255 143,96 zł	258 459,92 zł
DIECEZJA KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKA	43 267,54 zł	43 963,09 zł
DIECEZJA LEGNICKA	51 325,59 zł	61 367,90 zł
DIECEZJA ŁOMŻYŃSKA	67 898,00 zł	94 807,00 zł
DIECEZJA ŁOWICKA	30 878,50 zł	28 837,06 zł
DIECEZJA OPOLSKA	77 342,43 zł	63 020,83 zł
DIECEZJA PELPLIŃSKA	155 974,17 zł	177 107,25 zł
DIECEZJA PŁOCKA	166 283,68 zł	132 341,62 zł
DIECEZJA RADOMSKA	128 064,10 zł	149 075,60 zł
DIECEZJA RZESZOWSKA	109 585,50 zł	87 169,00 zł
DIECEZJA SANDOMIERSKA	132 774,17 zł	170 351,46 zł
DIECEZJA SIEDLECKA	231 337,50 zł	211 345,51 zł
DIECEZJA SOSNOWIECKA	57 925,00 zł	77 495,00 zł
DIECEZJA ŚWIDNICKA	35 888,00 zł	33 576,20 zł
DIECEZJA TARNOWSKA	365 743,50 zł	397 166,90 zł
DIECEZJA TORUŃSKA	73 676,66 zł	77 985,14 zł
DIECEZJA WARSZAWSKO-PRASKA	16 320,52 zł	13 202,37 zł
DIECEZJA WŁOCŁAWSKA	103 296,62 zł	100 028,67 zł
DIECEZJA ZAMOJSKO-LUBACZOWSKA	58 976,71 zł	55 867,70 zł
DIECEZJA ZIELONOGÓRSKO-GORZ.	89 053,81 zł	95 847,79 zł
ORDYNARIAT POŁOWY	17 948,00 zł	15 930,10 zł
	4 981 745,15 zł	5 237 436,53 zł

Podziękowanie za samochód osobowy do pracy pastoralnej i socjalnej Sióstr Miłosierdzia w parafii pw. św. Józefa w Makińsku w Kazachstanie

Serdecznie dziękujemy za dofinansowanie projektu, dzięki któremu mogliśmy zakupić samochód niezbędny do posługi w naszej wspólnoty Sióstr Miłosierdzia. Pomagamy osobom ubogim – dzieciom i dorosłym, prowadzimy kuchnię dla potrzebujących oraz docieramy do chorych i rodzin z pomocą żywnościową, odzieżową i lekarską. Przewozimy chorych do placówek medycznych i kościoła, odwiedzamy dom starców oraz dom dziecka. Dojeżdżamy także do Stjepnogorska i Akkol, prowadząc Liturgię Słowa, a raz w miesiącu do Astany na nocną adorację. Bez samochodu nasza posługa byłaby bardzo utrudniona, dlatego składamy szczególne podziękowania polskiemu Kierowcom, Przyjaciołom i Dobroczyńcom MIVA Polska za nieocenione wsparcie.

Z szacunkiem s. Halina Wiczling, s. Anna Mika i s. Małgorzata Rekowska

Wdzięczność za samochód do misji Sióstr Benedyktynek w Santo Domingo de los Tsachilas w Ekwadorze

Drodzy Dobroczyńcy i Ofiarodawcy MIVA Polska, z całego serca pragnę podziękować za pomoc w realizacji projektu – zakupu samochodu na potrzeby naszej misji. W ponad 400-tysięcznym mieście, posługujemy od prawie 30 lat, służąc najmłodszym i najbardziej potrzebującym. Auto, którym wcześniej dysponowałyśmy, było stare i często się psuło, a przestarzałe rozwiązania sprawiały, iż zużycie paliwa było znaczne. To wszystko przekładało się na koszty utrzymania pojazdu. Zakupiony nowy pojazd będzie służył do prowadzenia naszej posługi misyjnej na przedmieściach miasta, do zaopatrywania świetlicy dla dzieci w żywność i potrzebne materiały, koordynacji w parafii Wniebowzięcia NMP, działalności Koła Misyjnego dzieci, odwiedzania chorych z Komunią św., transportu pomocy dla osób potrzebujących, do ułatwienia działalności powołaniowej oraz usprawniania codziennego życia i funkcjonowania misji. Nowe auto to także większe poczucie bezpieczeństwa, a Ekwador boryka się z ogromną przestępczością. W każdą I sobotę ofiarujemy Mszę św. w intencji Ofiarodawców upraszając potrzebnych łask i Bożego błogosławieństwa. Niech Dobry Bóg wynagradza hojność serca.

s. Ligia M. Krukowska OSB

Wdzięczność za 15-osobowy bus na potrzeby dzieł prowadzonych przez Siostry Salezjanki w Guanabacoa na Kubie

Drogi Księżo Dyrektorze, pracownicy MIVA Polska oraz Kochani Darczyńcy – z serca dziękuję za dobro, które dzięki Wam się dokonuje, i za wsparcie misjonarzy, które Bóg z pewnością wynagrodzi. Na wymianę samochodu czekaliśmy ponad 20 lat. Stary microbus z 1994 roku nie nadaje się już do użytku. Przez wiele lat brakowało wymaganych pozwoleń, a od trzech lat – mimo złagodzenia przepisów – konieczna była cierpliwość w pokonywaniu biurokracji oraz zebranie funduszy, którymi nie dysponowaliśmy. Dzięki inicjatywom MIVA Polska i Waszej ofiarności mogliśmy zakupić nowy pojazd, który służy całej 6-osobowej wspólnoty Sióstr oraz wszystkim naszym dziełom. Bez Waszej pomocy ten dar nie byłby możliwy. Dziękuję w imieniu Wspólnoty Salezjańskiej w Hawanie oraz dzieci, młodzieży i dorosłych korzystających z auta, by dotrzeć do szkoły, pracy, oratorium czy placówek medycznych. Otaczamy Was modlitwą.

Z wdzięcznością s. Anna Łukasińska FMA

Słowo wdzięczności za samochód do pracy ewangelizacyjnej w ośrodku w wiosce Ku Jericho na południu Czadu

Dziękuję gorąco (nie tylko z powodu +40°C!) w imieniu wspólnoty Chemin Neuf w Czadzie wszystkim Dobroczyńcom i Ofiarodawcom MIVA Polska za hojność, dzięki której mogliśmy zakupić samochód terenowy Toyota Hilux do naszego ośrodka w wiosce Ku Jericho na południu Czadu.

Auto służy nam w spotkaniach ewangelizacyjnych dla młodzieży w Moundou – przewozimy nim sprzęt oraz młodych ludzi, którzy często nie mają środków na dojazd. Pomaga nam także w codziennej posłudze, szczególnie w porze deszczowej, gdy błotniste drogi uniemożliwiają poruszanie się bez samochodu terenowego.

Dziękuję każdej osobie za wsparcie finansowe i modlitwę. Dzięki Wam możemy docierać tam, gdzie odległości są duże, a infrastruktura bardzo skromna. Dziękuję w imieniu małżeństw z fraterni KANA, młodzieży oraz całej wspólnoty Chemin Neuf. Zapewniamy o naszej modlitwie.

Z wyrazami wdzięczności s. Agnieszka Szulc CCN

Podziękowanie za samochód terenowy do Caritas Diecezji Bouar w RCA

Pragnę wyrazić radość i wdzięczność za samochód terenowy Toyota Land Cruiser dla Caritas Diecezji Bouar. Docieramy z pomocą do 17 parafii na obszarze 45 000 km². Od 12 lat nasz kraj zmaga się ze skutkami rebelii, a przy granicy z Czadem wciąż dochodzi do aktów przemocy wobec ludności cywilnej. Mimo to wszystkie parafie działają, a kapłani, siostry zakonne i katechiści potrzebują naszego wsparcia.

Nowy samochód od pierwszych dni służy potrzebującym. Pomógł w transporcie pięciu chorych na operacje do Bangui oraz w dostarczeniu żywności i podstawowych rzeczy dla „deplacés” – osób, które uciekły przed rebeliantami do wioski Bata koło Bozoum.

Dziękujemy MIVA Polska i diecezji tarnowskiej za zakup auta oraz wszystkim ofiarodawcom za modlitwę i wsparcie. Dzięki Wam możemy nieść Ewangelię i pomoc naszym braciom i siostram. Niech Bóg Wam błogostawi.

ks. Mateusz Dziedzic FD Tarnów, Dyrektor Caritas Diecezji Bouar

Wdzięczność za minibus do szkoły podstawowej im. św. Andrzeja oraz parafii pw. Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Khomasdal w Namibii

Szanowni Państwo, z całego serca pragnę wyrazić serdeczne podziękowanie dla MIVA Polska za udzieloną pomoc finansową przy zakupie minibusa, który już dziś służy pracownikom szkoły, uczniom oraz parafianom. Dzięki Waszej życzliwości, zaangażowaniu i hojności możliwa stała się realizacja ważnego dla nas projektu. Zakupiony pojazd wspiera codzienną działalność edukacyjną i duszpasterską. Służy on również parafii, zwłaszcza ministrantom, podczas wyjazdów formacyjnych, wspólnotowych i rekreacyjnych. Planujemy także wyjazdy dla seniorów, którzy dotychczas spotykali się jedynie na terenie parafii oraz w auli szkolnej. Pomaga także w dostarczaniu darów osobom najbardziej potrzebującym. Otrzymane wsparcie jest dla mnie nie tylko realną pomocą w codziennej pracy misyjnej, lecz także czytelnym znakiem solidarności oraz wrażliwości MIVA Polska na potrzeby drugiego człowieka. Wraz z parafianami jesteśmy głęboko poruszeni otwartością i gotowością do niesienia pomocy tam, gdzie jest ona najbardziej potrzebna. Zapewniam o pamięci w modlitwie, prosząc Boga o wszelkie potrzebne łaski dla Zarządu, Pracowników oraz Darczyńców MIVA Polska.

ks. Marek Fischer FD Poznań

Wdzięczność za motocykl do misji w diecezji Lai w Czadzie

Bardzo gorąco pozdrawiam z dalekiego Czadu wszystkich, którzy przyczynili się do zakupu nowego motoru dla mojej misji. Z serca dziękuję za Waszą hojność i każdy ofiarowany „grosik” na to dzieło w samym środku Afryki. W diecezji Lai motor jest niezbędnym narzędziem ewangelizacji. Do ponad trzydziestu wiosek, którymi się opiekuję, przez kilka miesięcy w roku nie da się dojechać samochodem. W porze deszczowej drogi zamieniają się w błotne grzęzawiska, a na terenie misji nie ma ani kilometra asfaltu. Od czerwca do listopada motor jest jedynym środkiem transportu w posłudze duszpasterskiej.

Dzięki Wam wielu ludzi może uczestniczyć w Eucharystii, słuchać Słowa Bożego i korzystać z sakramentów. Każdy, kto wsparł zakup motoru, ma swój udział w tej ewangelizacji. Odwdzięczamy się codzienną modlitwą. Niech Pan Bóg Wam błogosławi!

Z kapłańskim błogosławieństwem z serca Afryki ks. Jakub Szatek FD Bydgoszcz

Podziękowanie za samochód terenowy do Katolickiego Ośrodka Zdrowia św. Aniołów Stróżów Sióstr od Aniołów w Esseng w Kamerunie

Kochani Darczyńcy, z całego serca pragniemy Wam podziękować za okazane wsparcie. Dzięki Waszej pomocy mogliśmy zakupić samochód, który służy do bezpiecznego i szybkiego przewożenia osób chorych głównie w nagłych i trudnych sytuacjach. Teren naszej misji to rozległy busz, a drogi są trudne, wyboiste i niemal nieprzejezdne. W porze deszczowej, wiele z nich zamienia się w błotniste trakty, które uniemożliwiają szybki transport potrzebującym pomocy. W takich warunkach każda minuta ma ogromne znaczenie, szczególnie, gdy chodzi o ofiary wypadków, osoby wymagające pilnych interwencji, zabiegów chirurgicznych, czy kobiety, które muszą być przewiezione na cesarskie cięcie. Ten samochód, to nie tylko pojazd, to realna szansa na zdrowie i życie dla wielu naszych chorych. Wasza dobroć pokonała odległości, trudności i bariery. Dziękujemy, że razem z nami niesiecie pomoc tam, gdzie jest ona tak bardzo potrzebna. Zapewniamy Was o naszej wdzięczności wyrażonej w Eucharystii w pierwsze soboty miesiąca, ofiarowanej za Was.

s. Barbara Pustułka CSA

Słowa wdzięczności za 2 motocykle dla katechistów z parafii pw. Chrystusa Króla w Yeviepie w Togo

W imieniu katechistów i całej wspólnoty parafialnej, pragnę podziękować za Wasz Uczynek wiary – dar Waszych serc, na zakup motocykli do pracy pastoralnej w naszej parafii w Yeviepie, która rozciąga się na obszarze ok. 20 km. Należą do niej trzy wspólnoty, które na co dzień obsługiwane są przez katechistów. Podarowane nam motocykle, są wielką pomocą w codziennej posłudze katechetycznej, w docieraniu na katechezy i spotkania grup parafialnych oraz w koordynowaniu życia poszczególnych wspólnot z parafią. W imieniu własnym, sióstr naszej misji, proboszcza, katechistów jak również tych wszystkich, którym służymy, składam serdeczne podziękowanie za podarowane nam środki transportu dla lepszej posługi Kościołowi i naszej wspólnoty parafialnej. Ufamy, że przez dobrą posługę pastoralną i świadectwo życia zgodnego z Ewangelią, nasza placówka będzie godnie i owocnie kontynuowała misję Chrystusa i Kościoła. Pozdrawiam serdecznie wszystkich współpracowników MIVA Polska i zapewniam o stałej modlitwie za Was i wszystkich Darczyńców.

Z wyrazami szacunku, s. Aldona Wysocka SSPS

PROŚBY OD POLSKICH MISJONARZY I MISJONAREK DO MIVA POLSKA O POMOC W ZAKUPIE ŚRODKÓW TRANSPORTU REALIZOWANE W ROKU 2026*

Prośby z Afryki:

ALGERIA, archidiec. Algier, samochód osobowo-dostawczy na potrzeby wspólnoty Chemin Neuf w Monasterze Tibhirine – s. Anna Bieńkowska CCN; **BENIN**, diec. N'Dali, samochód terenowy do posługi pastoralnej Księża Misjonarzy w misji w Biro – ks. Jakub Hiler CM; **BURKINA FASO**, archidiec. Ouagadougou, samochód terenowy do działalności socjalno-rozwojowej – p. Małgorzata Tomaszewska; **BURUNDI**, archidiec. Bujumbura, samochód terenowy dla wspólnoty Sióstr Kanoniczek Ducha Świętego i prowadzonego przez Siostry przedszkola w Kayanza – s. Ezechiela Pyszka CSS; **KENIA**, diec. Meru, samochód terenowy do posługi pastoralnej w nowej salezjańskiej misji w Meru – ks. Jan Marciniak SDB; **MADAGASKAR**, diec. Fenoarivo Antsinanana, samochód terenowy SUV 4x4 do posługi pasterskiej biskupa – bp Marek Ochlak OMI; **MADAGASKAR**, diec. Fianarantsoa, samochód terenowy do posługi Ojców Jezuitów w szpitalu dla chorych na trąd w Maranie – o. Józef Pawłowski SJ; **MADAGASKAR**, diec. Port Berge, quad do posługi pastoralnej w werbistowskiej misji w Mandritsara – o. Zdzisław Grad SVD; **MAROKO**, archidiec. Tanger, samochód osobowy do posługi pastoralnej i charytatywnej Diecezjalnej Delegacji ds. Migracji w Nadorze – s. Anna Pliś SM; **RCA**, diec. Bouar, samochód terenowy na potrzeby kurii diecezjalnej w Bouar – bp Mirosław Gućwa; **RCA**, diec. Bouar, samochód terenowy P/U do posługi w African Music School w Bouar – o. Benedykt Pączka OFMConv; **TANZANIA**, archidiec. Arusha, samochód terenowy Toyota L/C HT do posługi pastoralnej Oo. Franciszkanów Konwentalnych w Arusha – o. Dariusz Szymborski OFMConv; **TANZANIA**, archidiec. Arusha, samochód terenowy do posługi w ośrodku dla misjonarzy SMA Njiro House w Arusha – ks. Wojciech Lula SMA; **ZAMBIA**, diec. Kabwe, samochód terenowy do parafii w Masansie – ks. Mateusz Gamza FD Katowice; **ZAMBIA**, diec. Kabwe, samochód terenowy – ks. Piotr Gozdalski; **ZAMBIA**, archidiec. Lusaka, samochód terenowy do pracy w parafii Kazimvie – ks. Wojciech Ciesielski FD Pelplin; **ZAMBIA**, diec. Kabwe, samochód terenowy P/U do pracy pastoralnej w parafii Likumbi – ks. Piotr Kończak FD Katowice; **ZAMBIA**, diec. Mansa, traktor z pługiem i przyczepą do gospodarstwa rolnego i misji Sióstr Misjonarek Świętej Rodziny w Mabumba – s. Małgorzata Jędrzejczak MSF; **ZAMBIA**, archidiec. Lusaka, samochód terenowy do ośrodka rehabilitacyjnego dla niepełnosprawnych w Chinyunyu – s. Józefa Słaba SCB; **ZAMBIA**, archidiec. Lusaka, samochód elektryczny do posługi w archidiecezji Lusaka – ks. Wojciech Łapczyński FD Toruń; **ZAMBIA**, archidiec. Lusaka, samochód terenowy P/U do pracy pastoralnej Księża Michalitów w parafii pw. MB Fatimskiej w Rufunsa – ks. Piotr Dąbrowski CSMA; **ZIMBABWE**, archidiec. Bulawayo, samochód terenowy P/U do posługi pastoralnej i socjalnej w werbistowskiej misji w Dlamini – o. Marek Glodek SVD; **ZAMBIA**, diec. Lusaka, ambulans terenowy do misyjnego Szpitala im. św. Łukasza w Mpanshya – p. Małgorzata Strzelecka; **MADAGASKAR**, Ankazoabo samochód terenowy do pracy pastoralnej i edukacyjnej w misji MSF w Ankazoabo - ks. Ludwik Wawrzeczek MSF; **ZAMBIA**, diec. Ndola, samochód terenowy do pracy pastoralnej w parafii p.w. św. Jana Bosco w Musenga; ks. Michał Wziątek SDB; **RWANDA**, diec. Butare, samochód terenowy do misji w Kibizi - br. Zdzisław Olejko SAC; **KAMERUN**, diec. Garoua, ambulans terenowy do Centrum Zdrowia w Tchollire – s. Józefa Franke Służebniczka NMPN; **KAMERUN**, diec. Mbalmayo, motocykl z przyczepką do misji Sióstr Opatrzności Bożej w Ayos – s. Amadeusza Sowińska SDP; **KAMERUN**, diec. Obala, samochód terenowy do pracy pastoralnej w parafii św. Jana Pawła II w Minkama – ks. Krzysztof Pazio MIC; **RPA**, diec. De Aar, sam. osobowy do parafii Petruville – ks. Piotr Surdel SCJ; **KAMERUN**, diec. Doume Abong-Mbang, samochód terenowy do Ośrodka Zdrowia w Nguelémendouka – s. Asunta Słysz CSSMA; **TOGO**, diec. Sokode, samochód osobowy do posługi w parafii Haloukpaboundou – ks. Robert Dura FD Opole.

Prośby z Ameryki Łacińskiej:

BRAZYLIA, diec. Guarapuava, samochód terenowy do posługi pastoralnej w parafii pw. św. Piotra Apostoła w Laranjal – ks. Piotr Pochopień FD Kielce; **EKWADOR**, diec. Santo Domingo, minibus do misji Franciszkanów Konwentalnych w Santo Domingo – o. Mirosław Dubiela OFMConv; **KUBA**, archidiec. Hawana, samochód osobowy do posługi pastoralnej Księża Pallotyńców w trzech parafiach (Managua, Gurra, Las Gusaimas) – ks. Łukasz Kluska SAC; **PARAGWAJ**, diec. Itapua, samochód terenowy do posługi pastoralnej w parafii pw. Chrystusa Króla w Obligado – o. Roman Borowski SVD; **PARAGWAJ**, diec. San Lorenzo, samochód osobowy do misji Sióstr Michalitek w San Antonio – s. Jolanta Grzywna CSSMA; **WENEZUELA**, diec. Ciudad Guayana, samochód terenowy do pracy pastoralnej oraz pomocy medyczno-dentystycznej w dwóch Pallotyńskich parafiach w Upata – ks. Tadeusz Popiołek SAC; **PERU**, Wik. Ap. San Gabriel w Yurimagaus 2 motocykli (1 – typu motocar, 1 – typu motofurgon) do misji salezjańskiej do działalności pastoralnej i edukacyjnej w San Lorenzo - ks. Ryszard Łach SDB; **ARGENTYNA**, diec. Obera samochód do pracy pastoralnej w parafii p.w. Najświętszego Odkupiciela w San Pedro - o. Wojciech Flizikowski CSsR; **BOLIWIA**, Prał. Ap. Aiquile, motocykl trójkołowy do posługi Sióstr Córek Bożej Miłości w Aquile – s. Katarzyna Kociołek FDC; **BRAZYLIA**, Prał. Ap. Marajo, łódź motorowa do pracy pastoralnej w Amazonii Brazylijskiej w Barge – ks. Przemysław Podobiński FD Tarnów; **EKWADOR**, diec. Daule, samochód osobowy do posługi pasterskiej biskupa w diecezji – bp Krzysztof Kudławiec; **EKWADOR**, diec. Tulcan, samochód osobowy do pracy pastoralnej Ojców Franciszkanów w Tulcan – o. Damian Pietrowski OFMConv; **BOLIWIA**, diec. Oruro, samochód terenowy do pracy duszpasterskiej w Oruro – bp Krzysztof Białasik SVD.

Prośby z Azji i Oceanii:

FILIPINY, diec. Butuan, samochód do posługi pastoralnej misjonarzy SMA w parafii pw. św. Piotra i Pawła w Baleguian – ks. Krzysztof Pachut SMA; **KIRGISTAN**, Adm. Ap. Kirgistan, samochód osobowy – o. Bartosz Kornatowski SJ; **KIRGISTAN**, Adm. Ap. Kirgistan, samochód osobowy (używany) do pracy pastoralnej w Kirgistanie – ks. Janusz Potok FD Tarnów; **PAPUA-NOWA GWINEA**; diec. Wewak, samochód terenowy do posługi biskupa w diecezji – bp Józef Roszyński SVD; **PAPUA-NOWA GWINEA**; diec. Wewak, samochód terenowy do posługi w parafii Ulupu – ks. Michał Olko FD Wrocław; **PAPUA-NOWA GWINEA**, archidiec. Madang, samochód terenowy do rozwoju edukacji medycznej i poprawy usług medycznych dla zmarginalizowanej ludności wiejskiej – br. Jerzy Kuźmia SVD; **PAPUA-NOWA GWINEA**, diec. Mendi, samochód terenowy P/U do pracy pastoralnej w parafii pw. św. Klary w Lalibu – ks. Krzysztof Sokół MSF; **PAPUA-NOWA GWINEA**, diec. Kundiawa, samochód do parafii w Kup – ks. Marian Zalewski FD Gniezno; **PAPUA-NOWA GWINEA**, diec. Mendi, samochód terenowy D/C dla Szkoły Katechistów św. Piotra To Rota w Mendi; **KAZACHSTAN**, archidiec. Astana, samochód osobowy do pracy pastoralnej w parafii w Lisakowsku – ks. Jan Radoń FD Rzeszów; **KAZACHSTAN**,

diec. Ałmaty, samochód do posługi pastoralnej i socjalnej w Konajewie – ks. Tomasz Dadek FD Bydgoszcz; **KAZACHSTAN**, archidiec. Astana, samochód osobowy do pracy pastoralnej w parafiach Kustanaj i Arkalyk – ks. Zygmunt Kwieciński FD Kielce.

Prośby o rowery i motocykle do posługi katechistów na misjach

Z Afryki: **ANGOLA**, diec. Suarimo, 2 motocykle i 2 rowery dla katechistów z parafii Matki Bożej z Góry Karmel w Kakolo – o. Krzysztof Ziarnowski SVD; **BURKINA FASO**, archidiec. Koupela, 11 motocykli i 29 rowerów dla katechistów z 4 parafii: Chrystusa Króla w Baskoure (16 rowerów), św. Alberta Wielkiego w Koupela (3 rowery i 2 motory), św. Andrzeja w Saaba (10 rowerów i 4 motory Yamaha), św. Jana Vianneya w Sassem (5 motorów Yamaha) - ks. Jan Ślepowroński FD Siedlce; **BURKINA FASO**, diec. Banfora, 11 rowerów i 1 motocykl dla katechistów z parafii św. Viatora w Banfora – ks. Marek Głąb FD Włocławek; **BURUNDI**, diec. Rutana, 14 rowerów i 3 motocykle dla katechistów z parafii w Musongati – o. Zbigniew Nobis OCD; **CZAD**, archidiec. N'Djamena, 50 rowerów i 2 motocykle dla katechistów z parafii św. Rodziny w Dembe – ks. Stanisław Worwa FD Tarnów; **CZAD**, archidiec. N'Djamena, 94 rowerów dla katechistów z parafii św. Tomasza Apostoła w Gam – ks. Edward Ryfa FD Rzeszów; **KAMERUN**, archidiec. Yaounde, 1 rower dla katechisty z parafii św. Piotra Apostoła w Massemendongo – s. Alina Sędzimir OP; **MADAGASKAR**, diec. Fenoarivo Antsinanana, 165 rowerów dla katechistów z 14 parafii diecezji Fenoarivo Astinanana – bp Marek Ochlak OMI; **MADAGASKAR**, diec. Morondava, 38 rowerów dla katechistów z parafii św. Jana Pawła II w Morondava – o. Paweł Patelski OMI; **MADAGASKAR**, diec. Port-Berge, 35 rowerów i 3 motory Honda 125 dla katechistów z parafii pw. Notre Dame du Rosaire w Mandritsara – o. Zdzisław Grad SVD; **SIERRA LEONE**, diec. Makeni, 5 rowerów i 2 motory Honda 125 dla katechistów z parafii św. Augustyna z Kambii – o. Olgierd Filipczak FD Warszawa-Praga; **SENEGAL**, diec. Thies, 100 rowerów dla katechistów z diecezji – s. Agnieszka Pięta OSU; **SUDAN POŁUDNIOWY**, diec. Yei, 30 rowerów dla katechistów z parafii Świętej Rodziny w Lainya – o. Andrzej Dzida SVD; **TANZANIA**, archidiec. Arusha, 3 motocykle Haojin dla katechistów z parafii Najświętszego Oblicza Pana Jezusa w Malambo – p. Bożena Latocha SMA; **TANZANIA**, archidiec. Arusha, 3 motocykle HJ 125 dla katechistów z parafii Ndotoi – ks. Adrian Karwowski FD Białystok; **TOGO**, diec. Dapaong, 3 motocykle Hoajue dla katechistów z parafii Św. Męczenników z Ugandy w Barkoissi – o. Rafał Segieth OFM; **z Ameryki łacińskiej:** **BOLIWIA**, archidiec. Cochabamba, 2 motocykle Moto Bross 250 dla katechistów z parafii Matki Bożej Różańcowej w Cocapata – ks. Stanisław Chowaniec Sch.P.; **BOLIWIA**, Prałatura Ap. Aiquile, 1 motor dla katechistów z parafii Virgen del Carmen de Entre Rios - s. Elżbieta Dąbrowska FMM; **EKWADOR**, archidiec. Portoviejo, 8 rowerów i 2 motory Dukare 200 dla katechistów z parafii MB Szkaplerznej w Jama – ks. Łukasz Więclaw FD Kalisz; **KUBA**, archidiec. Hawana; 3 rowery elektryczne i 2 motocykle dla katechistów parafii św. Isidora Labrador i parafii Świętej Trójcy w Mayabeque – br. Dawid Walczak SAC; **KUBA**, diec. Santa Clara, 5 rowerów elektrycznych dla katechistów z parafii św. Józefa w Camajuaní – ks. Marek Gubernat MSF; **PERU**, Prałatura Ap. Caraveli, 1 motor Tekken250 dla katechistów z parafii Laramate – ks. Rafał Kipigroch FD Częstochowa; **PERU**, Prałatura Ap. Caraveli, 2 motory dla katechistów z parafii Otoa i Ocana – ks. Kamil Tokarz FD Częstochowa. **Z Azji i Oceanii:** **PAPUA-NOWA GWINEA**, diec. Wewak, 6 rowerów dla katechistów z parafii Burui – ks. Michał Szawan FD Sandomierz.

Prośby o wózki dla niepełnosprawnych na misjach – „Promienie Miłosierdzia”

Z Afryki: **BURKINA FASO**, archidiec. Ouagadougou, 7 wózków inwalidzkich trójkołowych – s. Maria Tarała FMM; **BURUNDI**, diec. Ngozi, 10 wózków inwalidzkich standardowych (4 - dla osób niepełnosprawnych, 2 – do oddziału położniczego oraz 4 – do szpitala w Gatara, działających w ramach Centrum Zdrowia) – s. Alina Winiarska CSS; **GABON**, diec. Libreville, 3 wózki inwalidzkie standardowe – s. Faustyna Radwan CMBB; **KAMERUN**, diec. Doumé-Abong' Mbang, 20 wózków inwalidzkich (19 wózków trójkołowych i 1 wózek standardowy) – s. Regina Kozioł SDP; **KENIA**, diec. Murang'a, 14 wózków inwalidzkich (5 standardowych, 2 specjalne dla dorosłych oraz 7 wózków dziecięcych (3 zwykłe i 4 specjalne)) – p. Agnieszka Gliniecka OIS; **MADAGASKAR**, diec. Port Berge, 30 wózków inwalidzkich do Mandritsara – o. Zdzisław Grad SVD; **NAMIBIA**, diec. Windhoek, 22 wózki inwalidzkie standardowe – ks. Marek Fischer FD Poznań; **TOGO**, diec. Lome, 4 wózki inwalidzkie trójkołowe – s. Małgorzata Tomasiak FMA; **ZAMBIA**, diec. Livingstone, 7 wózków inwalidzkich standardowych (5 wózków dla osób potrzebujących – 2 dziecięce i 3 dla dorosłych ora z 2 wózki do Ośrodka dziennego pobytu Cheshire Home) – s. Agnieszka Kobiątka SSpS; **ZAMBIA**, archidiec. Lusaka, 26 wózków inwalidzkich (24 dla dorosłych i 2 dziecięce) – s. Jeremia Mrowiec SCB; **ZAMBIA**, archidiec. Lusaka, 30 wózków inwalidzkich standardowych – s. Ryszarda Piejko FMA.; **Z Ameryki łacińskiej:** **EKWADOR**, archidiec. Portoviejo, 14 wózków inwalidzkich (13 wózków standardowych i 1 dziecięcy specjalny) – ks. Łukasz Więclaw FD Kalisz; **EKWADOR**, diec. Santo Domingo, 20 wózków inwalidzkich standardowych – o. Marek Szymański OFMConv; **EKWADOR**, archidiec. Portoviejo, 11 wózków inwalidzkich (10 standardowych i 1 specjalny) – ks. Szymon Piękoś FD Rzeszów; **KUBA**, diec. Bayamo-Manzavillo, 30 wózków inwalidzkich standardowych – ks. Karol Pstrągowski FD Gdańsk; **PARAGWAJ**, diec. Villarica, 30 wózków inwalidzkich (29 standardowych i 1 specjalistyczny dziecięcy) – s. Małgorzata Siembida CSSMA; **PERU**, diec. Huancavelica, 15 wózków inwalidzkich (13 standardowych i 2 specjalne – ks. Robert Zajęc FD Tarnów; **PERU**, Prałatura Ap. Caraveli, 35 wózków inwalidzkich standardowych – ks. Kamil Tokarz / ks. Rafał Kipigroch FD Częstochowa; **PERU**, Wik. Ap. San Ramon, 17 wózków dla potrzebujących z parafii Pangoa (15 wózków inwalidzkich standardowych i 2 dziecięce) – o. Maciej Miąsik MCCJ. **EKWADOR**, diec. Santo Domingo, trzykołowy motocykl dla niepełnosprawnej kobiety z Canoa – o. Marek Szymański OFMConv; **Z Azji i Oceanii:** **KAZACHSTAN**, Adm. Ap. Atyrau, 3 wózki inwalidzkie (2 elektryczne i 1 standardowy) – ks. Aleksander Kalinowski FD Warszawa; **KAZACHSTAN**, diec. Astana, 3 wózki inwalidzkie standardowe – s. Rita Loter CSFN; **KIRGISTAN**, Adm. Apostolska, 28 wózków inwalidzkich standardowych – o. Bartosz Kornatowski SJ; **TURKMENISTAN**, Misja „Sui Iuris” 20 wózków inwalidzkich standardowych – o. Paweł Kubiak OMI; **PAPUA-NOWA GWINEA**, diec. Wewak, 8 wózków inwalidzkich standardowych – ks. Grzegorz Kasprzycki FD Sandomierz; **PAPUA-NOWA GWINEA**, diec. Bougainville, 30 wózków inwalidzkich standardowych – bp Dariusz Kałuża MSF.

* Stan z dnia 29.05.2026r. Wykaz zawiera prośby realizowane przez MIVA Polska od 1 stycznia 2026. Prośby od misjonarzy napływają do biura MIVA Polska na przestrzeni całego roku

Pojazdy misyjne zakupione z pomocą MIVA Polska w 2025 roku

